

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 253.

V Ljubljani, v petek 5. novembra 1897.

Letnik XXV.

Državni zbor.

Dunaj, 4. novembra.

Na korajžo!

Nemško-nacijonalna glasila še vedno proslavljajo svojo dozdevno zmago minoli petek, ko je podpredsednik Abrahamowicz nenadoma zaključil sejo. Bila je to res taktična napaka vodstva, toda bitka ni bila odločena, temveč le odložena. Obe armadi sta bili utrujeni, a niti za ped se desnica ni umaknila levice. Mej tem pa so nemški časnikarski trobentači in tamburji z vsemi močmi klicali skupaj svoje stotnije v boj zoper slovansko klerikalno večino, v boj na življenje in smrt, z nemškimi pestmi, z germansko odločnostjo. Ajant Schönerer je pretrgal svoj dopust ter danes zopet prevzel poveljništvo združenih „koruznikov“. Mnogi listi naravnost zahtevajo boj s skrajnimi sredstvi, s silo, s pretepom. Recimo, da pride do tega, potem je obstrukcija v jedni uri strta in zlomljena zunaj na ulici. Toda „slovanski barbari so boljši ljudje“, nego Votanovi čestilci. Zalostno je pač, da zbornica trati čas s praznimi glasovanji, toda nam Slovanom gotovo ne škodi, ako nemški liberalci z vsemi silami napadajo in rušijo svoje delo, svojo trdnjavo, nemški centralizem, ki je Avstriji več škodil, nego turške čete.

Toda ta nemška „korajža“, s katero se ponajajo sedanji zastopniki nemškega naroda v Avstriji, izvzemši katoliško ljudsko stranko, delala bi čast Indijancem. Ljudje so zbesneli, zdijevali, pozabili na vsako dostojanstvo in vse ozire na javno kritiko. To so zopet danes dokazali v popolni meri. Ko je namreč prvi podpredsednik vitez Abrahamowicz začetkom seje spomnil se v toplih besedah nenadoma

umrlega tirolskega poslanca dr. Mayra, oglašil se Schönerer ter predlaga o neki peticiji proti jezikovni naredbi glasovanje po imenih. Do druge ure se je vršilo pet glasovanj precej mirno. Ob 2. uri pa se zopet začne židovski somenj. Drugi podpredsednik dr. Kramar namreč odredi tajno sejo, v kateri pojasnjuje, zakaj ni v zadnji seji ustregel želji dr. Kronawetra, ki je zahteval, da se graja poslanca Daszynskega vsprejme v zapisnik. Dr. Gross, dr. Mayreder in Kaiser odgovarjajo, da je bilo zadnje in današnje postopanje dr. Kramara nepravilno, ter zahtevajo, da zbornica z glasovanjem po imenih odloči, ali bodi tajna seja ali ne. Med glasovanjem so levičarji tulili in kričali, kakor levi in tigri v menažeriji. Mirnejši Nemci so se kar sramovali teh ostudnih prizorov in jeden je poleg mene zaklical: „Glejte, to je naša nemška kultura!“ Ko je večina odklonila predlog levičarjev, ki so zahtevali javno sejo, zopet ropot in krik.

Ura je že štiri, a zbornica še ni pri dnevnem redu. Ker boče večerna seja, utegnemo zopet sedeti celo noč.

Ob 4. uri 25 minut se je pretrgala seja. O prehodu na dnevni red mej tem časom ni bilo misliti.

Večerna seja.

(Brzojavno poročilo.)

Ob tričetrt na 8. uro se je pričela zopet javna seja, na katere dnevnem redu je jedina točka: nadaljevanje prvega branja o nagodbenem provizoriju. Levica zahteva z vso silo od predsedstva, da se nadaljuje tajna seja.

Podpredsednik Abrahamowicz pojasni posamnim kričačem, da pri najboljši volji ne more do-

pustiti, da bi se poslovni red rabil zato, da se z njim onemogoči vsako delovanje.

Na njegovo vprašanje sklene zbornica z veliko večino, da se v današnji seji obravnava izključno le o nagodbenem vprašanju. Mej glasovanjem je levica nepopisno kričala in rohnela nad predsedstvom. — Vrišč se je pa še povečal, ko je dal podpredsednik besedo contra-govorniku dr. Luegerju.

Levica kriči in razbija, nekateri poslanci, posebno Wolf in Schönerer, neprestano oblegajo predsedniški oder ter se ne marajo umakniti za nobeno ceno.

Posl. Schönerer kriči nad predsednikom, naj mu dá besedo, ostali oprode mu sekundirajo, da je groza.

Umevno je, da v takem vrišču dr. Lueger zaman poskuša govoriti. Dolgo časa molče opazuje pobalinske kričače, obdan od svojih ožjih somišljenikov, mej tem ko Jurij Schönerer molí pod nos kos papirja, na katerem je z velikimi črkami zapisano: „Ich bitte um das Wort!“ Ta prizor spremlja vsa levičarska klika z glasnim krohotom.

Kmalu nato pa prične govoriti Schönerer, ne zmeneč se za ugovarjanje predsednikovo in desnice. Po preteku nekaj minut ga jame posnemati tudi oproda Wolf in tako govorita precej časa oba rogovileža.

Kmalu pa se Wolf utruji in pusti Schönererja samega, ki še nadalje nekaj čveka o nasilnosti desnice in predsedstva, dokler ga podpredsednik po mnogih opominih ne pokliče k redu. — Sedaj se prične nov tumult mej levičarskimi kričači.

Podpredsednik se zaman trudi, napraviti toliko reda, da bi bilo možno zborovati, ter ob 8. uri 10 minut pretrga sejo in ostavi zbornico.

LISTEK.

Zenij.

(Slika iz rušine; spisal V. Favorskij.)

(Dalje.)

Ko si je prižgal smodčico, se je naslonil nazaj v stolu in začel: „Bilo je za časa, ko sem od gledališča spojen — kmalu potem sem vstopil v neko špecerijeko prodajalnico — taval v mrazu po ulicah, ko so me obsipale ljube mušice, bele snežinke, a propos, kadar ugledam sneg, se vedno nekako otročje veselim belih snežink, — ne vem zakaj! Morda zmrznem kedaj za kakim plotom, zameten od teh lepih zimskih cvetov?“ Med žalostnim smehom je Ivan Nikolajič dodal: „Saj itak večkrat ni veliko manjkalo, da se mi ni zgodilo kaj takega.“

„Torej poslušaj! Začnem z onim časom — bilo je koncem oktobra — ko sem se na vse zgodaj vzbudil v neki zakotni žganjariji. Glej, to-le je naša poguba“, viknil je in pahnul kozarček za žganje daleč od sebe; takoj pa je zopet povzel besedo: „Sobica je imela jedno samo z debelim železjem zamreženo okence brez šip, skozi katero je pihala strupena burja in nanašala na-me drobnih snežink. Tam torej, odet z belo zimsko odejo, sem se vzbudil. Ogledal sem se. V kotu na drugem koncu sobice sta sedela ob mali mizici pri lojevi sveči dva moža. Oba slabo opravljena, a zdela sta se mi poštena človeka, kakor se morda tebi zde celi moji

čevlji. Vstanem, ju ogovorim, beseda da besedo in kmalu smo bili v živem pogovoru. Pripovedoval sem jima o svojem slabem položaju, da imam lepe, izpeljive načrte, postati slaven, bogat, a onadva sta odmajevala z glavo . . . Oj, gorje! Gotovo mi ne moreta pomoči z drugim kot z dobrim svetom, mislil sem si, in res, dala sta mi naslov neke hiše, kjer dobim gotovo prosto stanovanje.

Ne dolgo po tem dogodku sem bil že v takih stiskah, da sem šel iskat imenovane hiše, ki leži čisto na periferiji petrograjskega mesta. Zgornji del tega poslopja je še nedozidan, v spodnjem delu — ali bolje rečeno, v kleti — sem se naselil jaz. Prosto stanovanje, kakor vidiš, in jako pripravno. Prvič gorko — zraven so bile gorke kopeli — drugič luč zastoj — kajti ravno nasproti je stala jedina svetilka v tej ulici — tretjič pa sem imel tudi vode v obilici.

Od kodi je voda v klet pritekala, lahko uganeš sam. Če sem se po končanem delu — takrat sem delal zrakoplov, kateremu bi se dajala lahko vsaka smer poti — če sem torej po končanem delu prišel domu, sem najpreje zmeril vodo, in če je bila narasla, sezul črevlje ter prebredel do postelje. No, „postlja“ moje ležišče ni bilo. Bil je le velik zaboj, v katerega sem legel, in pokrival sem se s pokrovom prav do vratu. V takem stanju sem bil Noetu jako podoben, oziroma njegovi ladiji. Kakor Noetova ladija, je imela tudi moja na vrhu okence, in kakor ona, tako je tudi moja plavala po vodi sem ter tje.

Vlogo goloba je prevzel petelin na sosedovem dvorišču, ki me je vsako jutro budil s svojim petjem. Sicer pa je sedel prav samotarsko poleg plotsa, od koder se je drl proti meni, kakor da sem jaz vzrok njegovemu samotarenju. Res je, da sem vjel njegovo družico, debelo putko, in jo prodal — oj, bilo je v slabih časih — toda tega čina se nisem nič kesal, ampak preudarjal sem celo, kako bi se dalo tudi vdovca samega dobiti v pest.“

„Začetkom zime je nasnežilo v moje stanova-lišče cele kupe snega. Postalo je tudi mrzlo, ker je bilo v postu sosednje kopalnišče popolnoma zapuščeno. Smrtni udarec pa mi je zavdal sosedov hišnik, ki je duri moje kleti razsekala za drva. Bilo je huđo . . . Spominjam se, kako sem se nekega večera lačen in od mraza ves premrl vlekel v svoj brlog. Ravno oni čas sem izdeloval svoj zrakoplov, — pa nič mi ni hotelo prav od rok; od gladu in mraza sem bil ves zmeden. Mraz je postajal vedno hujši . . . Ljudje so me začudeno ogledavali v lahki moji obleki v taki zimi; bral sem jim na obrazih, da me pomilujejo, — toda pomagati mi, ni prišlo nikomur na um. — Ko sem šel čez most, se mi je zdelo, da gre na drugi strani nekdanji sošolec najin Finkovsky, saj se ga menda še spominjaš, ter da mi je mignil z roko, naj ga počakam. V tem hipu pa sem moral podvojiti korake, da sem všel mestnemu stražniku, ki je stopal z veliko energijo proti meni. Finkovskega sem zgubil izpred očí; mahnil sem jo proti svojemu bivališču. (Konec sledi.)

Po preteku četrte ure se seja zopet nadaljuje in podpredsednik Abrahamowicz da zopet besedo dr. Luegerju. Levica zopet kriči, glasno ugovarjač podpredsedniku. Posl. Wolf izvleče iz žepa nek časn timer jame na vse grlo čitati odstavek nekega članka. Mej tem časom se pa vname prepir mej štirimi Schönenerijanci in krščanskimi socijalisti. Poslednji kriče nad razgrajči: „Hinaus mit diesem Schandbuben“!, ti pa jim odgovarjajo z najbolj ostudnimi psovkami.

Konečno se polagoma vendar le utrudijo razgrajči, nemir se nekoliko poleže in tudi Wolf je že prebral svoj članek. Sedaj šele je mogoče pričeti dr. Luegerju svoj govor.

Govornik izjavi najprej, da noben pošten Nemec ne more skupno hoditi s takimi pouličnimi pobalini. (Živahna pohvala in ploskanje na desnici.) Da se konečno napravi red, je potreba, da se Schönenerijanci popolno osamijo. V to svrhu treba uporabiti najstrožje določbe poslovnega reda. Govornik predlaga, da se nadaljuje tajna seja.

Podpredsednik izjavlja, da se o tem predlogu ne more glasovati, ker je večina že sklenila, da se vrši razprava o nagodbenem provizoriju v javni seji. Izostati mora toraj tajna seja.

Sedaj nastane nov vrišč in podpredsednik pretrga zopet sejo. Po otvoritvi seje ponovi Abrahamowicz svojo prejšnjo izjavo in pozove dr. Luegerja naj nadaljuje, oziroma prične svoj govor. Mesto tega pa prične levica znova staro komedijo, kriči in razbija kakor najbolj ljuta zverjad. Posamni levičaji na ves glas prebirajo razne brzozavke, članke, brošure in druge stvari ter ne dopuste dr. Luegerju pričeti njegovega govora.

Ta komedija traja do jednajste ure. Sedaj prične vsa levica v koru peti in ponavljati besedo „Schluss“, drugi, ki nimajo tako dobrih grl za „petje“, pa pograbiyo deske in igrajo Schönenerjevo koračnico.

Polagoma se tudi tega naveličajo in se nekoliko umire.

Sedaj šele je mogoče dr. Luegerju pričeti svoj govor. Izjavi se v svojem in v imenu svoje stranke proti nagodbenemu provizoriju, obsoja najostreje postopanje Schönenerijancev, katerim očita veleizdajstvo, ter imenuje Schönenerja sleparja in malopridneža. Njegovemu govoru je desnica živahno pritrjevala.

Poljski poslanec Garapich predlaga nato konec debate, takoj za njim se pa oglasi Heeger, ki zahteva, da se glasuje o tem predlogu tajno, eventov. po imenih. Wolf jame zopet razbijati z deskami po pultu. Več čeških poslancev mu skuša izviti iz rok deske, vsled česar nastane mej Čehi in levičarji pravcati pretep, Schönenerijanci pa prično še bolj razbijati po pultih in kričati. Mej največjim krikom in ropotom se vrši predlagano glasovanje po imenih. Predlog na sklep debate je bil vsprejet ob 2. uri po polnoči. Seja traja dalje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. novembra.

Parlamentarna kriza z večrajšnjim dnem še ni rešena in danes smo še tam, kjer smo bili poprej. Večerna seja je bila, kakor razvidno iz poročila, ravno taka, kakor ona v noči od 28. na 29. oktobra. Le toliko se je doseglo, da se je zaključila debata. Sedaj govorita še glavna pro- in contra-govornika. Vlada ima neki mnogo manj nade na srečno rešitev perečega vprašanja, nego jo je imela poprej. V zadnjem ministerskem svetu se je baje sklenilo, da se državni zbor takoj zaključí, ako se v današnji seji ne dožene prvo branje vladne predloge, in si vlada pomaga z znanim paragrafom 14. Nastopil boede tedaj, kakor smo že večeraj omenili, mesto nagodbenega drug, brezustavni provizorij. Tekom večrajšnjega dne so se vršila razna posvetovanja, več članov ministerstva je bilo v avdijenci pri cesarju. Kaj se je ukrenilo in sklepalo, je dosedaj še prikrito javnosti in je vse, kar pišejo o tem razni listi, le ugibanje. Gotovo je le, da je vlada odločno sklenila, rešiti nagodbeno vprašanje in naj si boede tudi neparlamentarnim potom.

Politično gibanje na Predarlskem. Pod tem naslovom poroča zadnja „Tagespošta“ o neki sijajni zmagi nemških naprednjakov v „najbolj klerikalnem“ kraju Predarlskega, v Rankweilu. Protiklerikalna stranka, pravi omenjeno, krščanskemu in slovanskemu imenu vrlo „prijazno“ glasilo nemško-liberalnih neodrešencev, ki je dosedaj tako dolgo spala, se je vzbudila in jela kazati veselo napred-

njaško in nemško življenje. V omenjenem kraju se je zbralo 600 mož, ki so z največjim zanimanjem poslušali nemško-liberalne proroke. Na shodu se je vsprejelo več „energičnih“ resolucij proti postopanju klerikalnih poslancev v šolskem in narodnostnem vprašanju. Poročilo dostavlja, da se je s tem shodom, katerega se poražena nasprotna stranka ni vdeležila, pričelo na Predarlskem novo življenje, čegar posledica boede v kratkem popoln poraz „klerikalcev“. — Ali kaj? Morda menijo nemško-liberalni neodrešenci, da boede zavedni katoliški narod spal in mirno gledal, kako se bo šopiril nasprotni duh v deželi? Sicer pa se ta prusofilski klika zelo moti, ako meni, da ji je zmaga zagotovljena že z jednim samim shodom, na katerega je zbobnala z največjo silo nekaj mlečnozobih pobalinov, kajti treznih mož si zaman iskal na tem shodu, ker imajo preveč bridkih izkušenj o nemško-liberalnem gospodstvu.

Košut o nagodbi mej Avstrijo in Ogersko. Znani mažarski poslanec Franc Košut je glede tega vprašanja izjavil napram nekemu dopisniku nastopno: Notranje-politični dogodki in parlamentarni položaj v Avstriji nam kažejo, da ni več daleč čas, ko se bo uresničila naša želja po popolni neodvisnosti, da je morda precej bližje, kakor si sami domnevamo. Ako boede avstrijska vlada prisiljena, ne na podlagi parlamentarnega pooblastila, marveč potom paragrafa 14 izvesti nagodbeni provizorij, kar se skoro gotovo zgodi, potem bo naša neodvisna stranka imela priliko, pobijati ne samo pogodbo, marveč braniti tudi ogersko ustavo pred avstrijsko reakcijo. V tem slučaju se posluži naša stranka najskrajnejih parlamentarnih sredstev, pričela boede najodločneje obstrukcijo proti novemu nagodbenemu provizoriju, kajti v ogerski zbornici že vsprejeti nagodbeni provizorij je veljaven le tedaj, ako se tudi v Avstriji reši to vprašanje parlament. potom. Naloga stranke bo eventuelno tudi, pobijati in onemogočiti vse nove zakone, tikajoče se pogodbe z Avstrijo, kajti potem se ne bo več šlo za kako nagodbo, marveč za kaj večjega, namreč za ogersko konstitucijo. Da se to doseže, boede zastavila njegova stranka vse svoje moči in se tudi ne ustrašila obstrukcije, kakoršne še ni videl ogerski parlament. — Mož se s svojo izjavo prav nič ni zameril treznim avstrijskim krogom, ker se ti prav nič ne bojé popolne neodvisnosti, pač pa je zadonela izjava zelo neljubo na ušesa Banfyjeve stranke, ki bo gotovo uporabila vsa sredstva, da prepreči nameravano obstrukcijo.

Angleški vojaški krog si vrlo mnogo prizadevajo, da bi spremenili sedanjí angleški vojni sistem. Vrhovni poveljnik angleške armade, general Wolsely, je predložil kabinetu obširno spomenico, v kateri pred vsem zahteva uvedbe splošne vojaške dolžnosti. Po njegovem mnenju se Anglija ne more več tako zanesljivo opirati na dosedanji zastareli sistem, in pravi, da-bajka, ki trdi, da ima Anglija z Gibraltarjem ključ do sredozemskega morja, nima več nobene veljave. General Wolsely trdi, da je za vlemoč Anglije nujno potrebno, da zasede sudaški zaliv na Kreti, ker le potem ima tako rekoč v lasti vse sredozemsko morje. Ta ideja je pa tako dolgo neizvršljiva, dokler nimajo Angleži dobro organizovane in mnogoštevilne armade, kar je pa mogoče doseči le z uvedbo splošne vojaške dolžnosti. — Kakor se vidi, goje Angleži res velike misli, radi bi spravili pod se vso srednjo Evropo, toda ne bo se jim lahko posrečilo, ker sudaški zaliv je najbrže za Angleže položen previsoko.

Španska vlada si v zadnjem času resno prizadeva, zadovoljiti uporne podanike na raznih zunanjih otokih. Guvernerja filipinskih otokov je pooblastila, da sme po svoji previdnosti pomilostiti vstaške rodbine, minister Correa se peča z vprašanjem glede pomiloščenja političnih kaznencev na otoku Portoriko. S takimi koraki bo seveda le za trenutek zadovoljila uporne duhove, za trajno pomirjenje boede pa Sagasta moral že poseči po kakih boljših sredstvih, ako mu bodo na razpolago. Toda Španiji mej drugim primanjkuje tudi denarja. Fin. minister je v zadnjem ministerskem svetu naznanil, da so se dohodki v oktobru zmanjšali okroglo za 700.000 pezet v primeri s prejšnjim mesecem, — stroški pa precej pomnožili. In v kljub temu misli Sagastova vlada na večje nove naprave, ki bodo zahtevale ogromne stroške. Mej drugim se je vojnemu ministru naročilo, naj začne resno proučevati vprašanje o napravi novih vojnih ladij. Konečno se je v zadnjem ministerskem svetu obravnavalo tudi vprašanje glede generala Weylerja. Sklenilo se je, na-

tačno preiskati njegovo delovanje, posebno pa besede, ki jih je govoril povodom izročitve vrhovnega poveljništva nasledniku generalu Blanco. — Vkljub temu pa je vlada ustregla zahtevi prebivalcev v Santanderu, da smejo prirediti ovacijo došlemu „zmagovalcu“ na Kubi, ako ne bo prekoračila zakonitih mej. —

Cerkveni letopis.

Župnik Jožef Gerčar. †

Zopet jeden delavec manj v vinogradu Gospodovem. — Župnika Gerčarja ni več. Komu izmed onih, ki so ranjkega poznali, se pač ni solza porosila iz očesa, ko mu je došla nenadoma vest, da je umrl tako blag človek, tako ljubeč prijatelj, tako goreč pastir? O smrt, kako neizprosna si, kako ti opustošaš zlasti vinograd Gospodov!

Ne bom pisal celotnega in dovršenega življenjepisa o ranjkem, — manjka mi zmožnosti, — ali čut otroške ljubezni in iskrene hvaležnosti me sili, da mu postavim vsaj ta le skromen spomenik.

Luč sveta je zagledal preblagi ranjki 30. marca 1839 v Krašnji. Oče njegov je imel cesarsko službo, v oskrbi je imel vojaške transporte in sploh vojaško pripravo na veliki cesti. Solal se je deček v Ljubljani. Od 2. gimn. razreda bil je gojenec Alojzijevišča. Stanovanje in hrano je v Alojzijevišču sprva plačeval. Iz tega časa ste mi znani 2 mični sličici. Ko je bil v 3. šoli, se je pripetilo nekaj doma, tako da niso več mogli plačevati njegovi starši stanovanja in hrane, in proti koncu 3. šole pridejo mati k tedanjemu vodiju Janezu Zl. Pogačarju ter zahtevajo, da naj izpusti njenega sina Jožefa, češ, ne morem več plačevati, od sedaj bo moral krave pasti. Toda Alojzijeviški vodja je poznal dečkovo zmožnost, ter je pomiril mater, rekoč: „Če ni družega, kakor to, da ne morete več plačevati, le mirni pojdite domov, deček pa naj ostane pri nas, mi ga ne izpustimo“. — Druga sličica: Vrla glavica je moral biti Alojznik Jožef Gerčar. Saj to kažejo spričevala, ki so vsa odlična. To kaže pa tudi dejstvo, da je kot osmošolec poučeval Alojzike-tretješolece. Z nesebično pokorščino in ljubeznijo je opravljal svoj posel do konca šolskega leta, ne pričakujoč kake nagrade. Nazadnje ga pa vodija pokliče na odgovor. Laskavo se mu zahvali in konečno poišče 2 nova desetaka iz predala ter ju poda abiturijentu Gerčarju z besedami: „To le malenkost za vaš trud“. Kako se mu je pač zasmijalo srce, ko je bil kar v trenutku tako bogat, kakor nikdar poprej, ko je v rokah držal bankovca, kakoršnih prej še skoraj videl ni.

Po dovršenih gimnazijskih študijah je vstopil Gerčar v bogoslovje, ter bil posvečen v mašnika 3. avg. 1862; prihodnje leto pa je bil poslan za duh. pomočnika v Hrenovico. Samo v dveh farah je deloval kot duh. pomočnik, v Hrenovicah in v St. Rupertu. Iz St. Ruperta je pa prišel za župnika k sv. Trojici l. 1873, kjer je pasel ovčice celih 23 let, ljubljen in spoštovan od vseh župljanov, ljubljen in spoštovan od sosednih sobratov.

Danes, 24. okt. 1897 pa plakajo za njim zapuščeni župljani svetotrojiški, plakajo, ker so ga po otroško ljubili, plakajo, ker vedo, kaj so v ranjkem zgubili. — Zgubili so župljanje gorečega, vnetega, skrbnega in zvestega, skratka, zgubili so svojega dobrega pastirja; zgubili smo sobratje ljubečega, odkritosrčnega, resničnega, pravega prijatelja.

Res, Gerčar je bil pravi prijatelj! Kako dobre volje je bil, kedar so prišli sobratje ga obiskat! Vsigar je zapel ob taki priliki prijateljsko pesem:

MI pa ostanemo, kakor smo b'li
Enega srca in enih mislij.

Kakor je bil ljubezniv prijatelj, bil je tudi skrben pastir svojih ovčic. Tu je bil Gerčar res na svojem mestu. Kako goreč pridigar in kako marljiv spovednik, in kako točen mašnik je bil pokojnik!

Kadar ni imel duh. pomočnika, ni mu pripustila njegova gorečnost, da bi bil kdo izmed njegovih župljanov brez maše, in brž je poprosil za pravico biniranja.

V spovednici pa je vselej ob nedeljah in praznikih že čakal ob 4. zjutraj spovedencev. Da bi pa ob delavnikih privabil več ljudi k sv. maši, jo je daroval po leti že ob 5. zjutraj, češ, takrat imajo ljudje bolj čas in potem jim gre delo bolj od rok, če so prej pri sv. maši.

Pa kako je še le ljubil in častil sv. R. Telo! Večkrat na dan si ga lahko videl iti iz župnišča v cerkev pred tabernakelj. Tam je bil njegov najljubši kraj, njegovo zavetišče iz posvetnega hrupa, tam je

vedno opravljal tudi svoj brevir. In ta pobožnost do sv. R. T. je čedalje bolj rasla. Tudi od sv. maše ni nikdar šel, da ne bi pokleknil pred tabernakelnom ter se iskreno zahvalil za največjo mu skazano milost.

Najrajši je bil oblečen v talarju in je večkrat dejal: „To je naša duhovska obleka, to bi morali zmiraj nositi“.

Kaj rad je zahajal tudi na pokopališče, kakor da bi se hotel pripravljati na smrt, pomneč besede Izveličarjeve: „Parati estote — nescitis neque diem, neque horam“. (Matth. 25, 13.) In upam, da je bil tudi res pripravljen, dasi ga je Gospod poklical nepričakovano, nenadoma, kajti rad in prav pogosto je mislil na smrt ter rekel sam večkrat: „Kakor sem nagel, tako mislim, da bom tudi nagle smrti umri“.

Pokojnik je bil zlata duša, čist in neomadeževan, tako, da bi mu niti najhujši sovražnik ne mogel česa očitati. To se je kazalo tudi v vsej njegovi zunanosti. Kako je ljubil n. pr. snažnost doma, in kako šele v cerkvi. Kako lepi in snažni so bili vedno njegovi korporali in purifikatoriji! Kako je tudi drugače bil skrben za zunanjo lepoto hiše božje. Leta in leta je zbiral po malem denar za nov veliki altar, katerega je pred jednim letom postavil prav okusno in umetniško. Ze prej je popolnoma prenovil stranske altare. Da najrajše bi bil napravil kar novo hišo Gospodovo, pa smililo se mu je ubožno ljudstvo. Zares uresničujejo se na njem besede svetopisemske: „Zelus domus tue comedit me“; (Ps. 68, 10) — in: „Domine, dil-xi decorem domus tue“ (Ps. 25, 8).

Kakor so ga dičile vrline kot cerkvenega predstojnika in dušnega pastirja, tako tudi župnika-uradnika. Imel je hvalevredno navado, da je dopisom oblastev precej odgovarjal in nikdar ni nobene stvari odložil na poznejši čas. Tudi druge svoje časne stvari je imel v najlepšem redu.

Do skrajnosti nesebičen je bil tudi zelo dobrodelen in velikodušen podpornik vsake dobre stvari. In če ni bilo njegovega imena brati med raznimi dobrotniki, podporniki, darovalci i. t. d., je to pripisovati njegovi ponižnosti, ker mislil si je, da je dovolj, da za njegova dobra dela ve Gospod.

In sedaj je šel ta vrli mož, ta mili tovariš in zvest prijatelj, ta vzgleden duhovnik v večnost, pa ne sam, kajti dobra dela so mu sledila.

Naj v miru počiva!

Jož. Plantarič.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. novembra.

(Pri avdijenciji cesarjevi) so bili včeraj mej drugimi vsprejeti fml. pl. Hochsman, vojaški poveljnik v Ljubljani, deželne vlade svetnik Ludvik marki Gozani in podarhivar vaticanske knjižnice P. Henrik Deniflé.

(Občinski svet ljubljanski) je sinoči nadaljeval razpravo o nerešenih točkah dnevnega reda zadnje izredne seje. Rešile so se ugodno prošnje Antona Kozamernika in drugov na Trnovskem pristanu, Petra Pavlina in Josipa Usnika ter Frana Pilka za vpeljavo vode, oziroma znižanje vodne cene. Sklenilo se je tudi, napeljati vodovod na Prule. Poročevalec odb. Subic. Ostala poročila stavbinskega odseka in vodovodnega direktorija so se radi odsotnosti poročevalcev odstavila z dnevnega reda, poročila personalno-pravnega ter regulacijskega odseka o oddaji služb, povišanja plač in o raznih odkupih so se obravnavala v tajni seji.

(Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O redni seji c. kr. mestnega šolskega sveta dne 28. oktobra, prejeli smo sledeče poročilo: Rešili sta se dve prošnji za dovolitev olajšav v vskdanjem šolskem obisku ter vzeli na znanje in odobrili nasveti vodstev slovenskih ljudskih šol gledé vpeljave Petričevih zvezkov v tukajšnje šole. Sklene se ustreči novi zahtevi deželnega šolskega sveta gledé postopanja napram zanemarjeni šolski mladini po navodilih, katera se v tem dopisu priporočajo. Za volonterko na mestni nemški dekliški šestrazrednici se imenuje izprašana učiteljska kandidatinja in bivša pomožna učiteljica v Kranji Marija Stegnarjeva. Za razpisano V., oziroma VI. učno mesto na mestni nemški dekliški šestrazrednici s pridelitvijo mestni dekliški osemrazrednici se stavi deželnemu šolskemu svetu terni-predlog.

(V slovenskem gledališču) se je ponavljala sinoči opera „La Traviata“. Igralci so povse zadovo-

ljili mnogobrojne gledalce. Gdč. Sevčikovo je odlikovalo občinstvo s krasnim šopkom.

(Kje je nerazsodna masa?) Zadnji „Učiteljski Tovariš“ se je spustil zopet v boj zoper klerikalce. Nadučitelj Dragotin Česnik je v epohalnem govoru v Celju povedal tudi to le: „Gospoda Ebenhoehove stranke se kaj rada tudi sklicuje na priprosti narod, češ, da le-ta želi spremembe šolskega zakona. Ali to ljudstvo ni merodajno! Kajti to je oni del naroda, kateremu pravimo nerazsodna masa, katero se lahko preparira, za kar se hoče, ki drvi slepo za svojimi voditelji, kakor drvi čreda bebastih ovac za ovnom vodnikom — če tudi v svojo pogubo“. (Primeri „Učiteljski Tovariš“ 1. kimovca 1897.) Na shodu v Britofu pri Predosljah pa je govoril kanonik Kalan tudi o šolstvu. Govoril je o tem, kako je ljudsko šolstvo vzraslo na cerkvenih tleh (in to je zgodovinsko dejstvo, katerega sto Dimnikovih klicajev ne ovrže!), kako se more uspešno razvijati tudi le na teh tleh, in kako je hočejo odtrgati od teh tal ali so jo že odtrgali. Ljudstvo samo vidi sadove nove šole, želi si dobrih katoliških šol, plačuje za šolo težke davke, a kaj ima od tega? Tisti, ki so od ljudstva plačani, ljudski uradniki, govore o njem kakor o nerazsodni masi! „Učiteljski Tovariš“ menda še vedno ni izprevidel, kako budalost je takrat na celjskem shodu zinil nadučitelj Česnik, sicer bi o tej zadevi modro — molčal. A kakor smo dejali, spustil se je v boj zoper klerikalce, vpije o „klerikalnem hujskanju“, govori o „prikritem stremljenju nasprotnikov“, o „ščuvanju“, o „zapeljevanju“ itd. Ne bo nam torej zameril, če ne molčimo tudi mi.

1. Dragotin Česnik se prišteva k svobodni-stranki. Vedeti bi torej moral, da takemu možu ne pristoji govoriti o nerazsodni masi. Ali ne vé, da je načelo liberalizma splošna enakopravnost? Ali ne vé, da naj liberalizem sloni na osebni avtonomiji? Kako torej liberalnemu možu pride v glavo, govoriti o nerazsodni masi, ki ni merodajna, ki ni kompetentna? Ali narod ni več narod? Ali prosto ljudstvo nima več enakopravnosti, ali preprosti narod nima pravice do svobodni-miselnosti, da mu bo neka klika narekovala, ukazovala, kakšne bodite šole? Liberalci hočete biti, pa še ne veste, kaj je liberalizem! O „narodni volji“ vedno govorite, pa nosilce te narodne volje imenujete maso brez kompetence, nerazsodno maso, bebasto ovce! Kje ima to glavo?

2. Po načelih liberalizma tistemu grede pravice, ki mora nositi bremena. A kdo nosi breme za ljudsko šolstvo, ali mar samo zavedni narod? Ali „nerazsodna masa“ ne nosi bremen? Ali kdo je pooblastil baš učitelje, da odločujejo, komu gré kompetenca, a komu ne?

3. Dragotin Česnik je gotovo jedin s svojo stranko, ki tirja občno volilno pravico. A kje ima glavo, da tirja tako pravico za „bebasto ovce“, za nerazsodno maso, za maso, ki se za vse lahko preparira, za maso, ki slepo sledi svojemu ovnu-vodniku? Ali ne vidi, kakšna korupcija se mora vriniti v zakonodajstvo, če bodo glasovale o zakonih bebasto, preparirane ovce? Lep demokrat Dragotin Česnik!

4. Dragotin Česnik je učitelj! Gotovo je tudi, kakor „Učiteljski Tovariš“ poln hvale za — novo šolo! A, gospoda slavna, celo generacijo ste že vzgojili po blaženih načelih nove šole, a kaj imamo od tega? Vi sami pravite — nerazsodno maso, bebasto ovce! Ta sodba iz učiteljevih ust je najhujša obsodba nove šole!

(Imenovanja za isterki kulturni svet.) Predsednikom kulturnega sveta za Istro je cesar imenoval deželnega zbora predsednika Laha Campitellija, podpredsednikoma pa Hrvata Frana Skalamera in dr. Matka Trinajstića. „Naša Sloga“ je zadovoljna s tem imenovanjem, rekoč da se je pri tem oziralo na dejanske razmere prebivalstva v Istri. Dosedaj so bili vsi trije načelniki Italijani.

(Petindvajsetletnico) svojega službovanja v Idriji obhaja v nedeljo, dne 7. t. m. ondotni duhovni pomočnik g. Franc Omušič. Dolga leta marljivega pastirovanja moža še niso upognila. Ohrani ga Bog še v pozno starost!

(Častno občanstvo.) Iz Celovca dne 4. nov. Slovenski občinski zastop v Globasnici pod Juno je imenoval v svoji seji dne 31. okt. častnim občanom: preč. g. Lamberta Einspie-

lerja, državnega poslanca, stolnega školastika itd. v Celovcu; preč. g. Gregorja Einspielerja, deželnega poslanca in župnika Podkloštrom; blag. g. Vekoslava Legata, poslovodjo Mohorjeve tiskarne v Celovcu.

(Uboj.) Minulo noč je ubil desedaj še neznan zločinec 67 letnega mizarja Lorenca Korenčiča v Ilvoči. Našli so ga zjutraj mrtvega v krvi. Sumi se več oseb in je nada, da ptička kmalu vjamejo.

(Izpred sodišča.) Zločinca Matija Hanoška iz Loke na Štajerskem, ki je v tukajšnji frančiškanski cerkvi opetovano pobral denar iz pušic ter konečno izvršil znano bogoskrunstvo, je tukajšnje sodišče obsodilo dne 12. t. m. v triletno težko ječo z mesečnim postom. Poleg tega se mu je obljubila prisilna delavnica. Hanošek je obstal hudodelstvo. Bil je že opetovano kaznovan in je pred tremi leti prestal dveletno ječo radi tatvine.

(Papežev dragi hrvatski narod.) Ko se je v nedeljo vrnil zagrebški nadškof dr. Juraj Posilović iz Rima v Zagreb, pozdravil ga je v ime zbranega kapiteljna naslovni biskup Pavel Gugler, želeč mu, da bi se še desetkrat vsako tretje leto tako zdrav vrnil k svojemu vdanemu in ljubečemu narodu, in proseč ga, naj jim Prezvizišeni podeli blagoslov, ki ga je donesil od sv. Očeta. Nadškof se je zahvalil na lepem pozdravu ter omenil, da mu je sv. Oče naročil v njegovem imenu blagosloviti duhovščino in narod, ter opetovano stiskajoč mu roko naročil, naj mu pozdravi Njegov dragi hrvatski narod.

(Odklonjena avdijenca pri papežu.) Kakor je pred par leti hotel znani francoski pisatelj Zola priti k papežu v avdijenciji, tako je to poskušal zadnje dni znani ruski pisatelj P. D. Boborykin, da napiše roman, ki bi se vršil v Rimu. Sv. Oče ga ni vsprejel, ker neče služiti raznim pisateljem kot dokument povodom sestavljanja senzacionalnih romanov.

Društva.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) prvomestništvu sta izročili dne 4. t. m. trnovsko šentjakobske ženske podružnice prvomestnica gospa Zupančičeva in njena densničarica gospica Lorzarjeva veliko svoto 647 gl. 79 kr. kot podružnični prispevek. — Ne moremo si kaj, da bi o tem velikodušnem naporu imenovane podružnice in njenih činiteljic ne zaklicali vsaki Slovenki in vsakemu Slovincu: Če te; zakaj ne tudi Ti!

(Upravni odbor mestne hranilnice v Kranju) sklenil je v svoji seji dne 26. oktobra t. l., da hranilnica prevzame 1½ odst. rentni davek, katerega bi morali ulagatelji, počenši s 1. januarjem 1898 plačevati od vložnih obrestij, in da ulagateljem izplačuje, oziroma kapitalizuje 4 odst. vložne obresti, kakor dosedaj brez vsakega odbitka.

(Slovensko pevsko društvo v Ptuj) izvolilo si je pri glavnem zboru sledeči odbor: Predsednik: g. dr. Bela Stuhec, zdravnik; podpredsednik: g. dr. Tomaž Horvat, odvetnik; blagajnik: g. Ivan Kavkler, nadučitelj; tajnik: g. Miran Lorber, odvet. uradnik; arhivar: g. Josip Kosi, učitelj — vsi v Ptuj. Odborniki: g. dr. Janko Bezjak, prof. v Mariboru, dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju, Fran Orožen, prof. v Ljubljani, Fran Čeh, učitelj v Ljutomeru. Namestniki: gg. Ivan Sedlaček, posojil. tajnik v Ptuj, Fran Podobnik, nadučitelj na Hajdini pri Ptuj. Revizorji: gg. Josip Zelenik, profesor, Anton Gregorič, pos. tajnik, Ferdo Skuhala, posoj. uradnik — vsi v Ptuj. Dohodkov od 14. avgusta 1896 do 17. oktobra 1897 bilo je 999 gl. 52 kr. Stroškov 765 gl. 46 kr., prebitka torej 234 gl. 06 kr. Gospode poverjenike, kateri udnine še niso pobrali, prosimo iskreno, da to v kratkem storé. — Konečno izrekamo prisrčno zahvalo vsem gg. poverjenikom, ki so društvo v tekočem letu tako izdatno podpirali, da razpolaga blagajna vzlic temu, da je letos koncert izostal, čez gori omenjeni prebitek. Sosebno se zahvaljujemo gosp. dr. Schmidingerju v Kamniku za dar 20 gl. Bog daj naslednikov! — Iskreno zahvalo izrekamo dalje vsem slovenskim uredništvom, ki so brezplačno vsprejemala društvena poročila, ter jih prosimo, da nas tudi za naprej blagohotno podpirajo. Konečno apelujemo v imenu prepotrebnega društva na slovenski narod, da nas tudi v bodoče podpira, da zamore društvo dospeti na isto stopinjo, na kateri bi moralo stati. — V to pomozi Bog!

Odbor.

Telegrami.

Dunaj, 5. novembra. (Drž. zbor.) Ko je dr. Lueger končal svoj govor, vsprejela je zbornica s 179 proti 118 glasovom predlog na konec debate. Generalni pro-govornik je bil dr. Engel, govoril je prav kratko, generalni contra-govornik Prade pa 3 ure. Potem se je predlog poslanca Grössa, da naj

se predloga o provizoriju odkaže posebnemu odseku, odklonil, kakor tudi eventualni predlog, da naj se budgetni odsek pomnoži, in konečno predlog poslanca Jedrzejewicza vsprejel in vladna predloga o nagodbenem provizoriju odkazala budgetnemu odseku. Ko je podpredsednik odgovoril še na nekatera formalna vprašanja, se je seja danes dopoludne ob 10. uri zaključila.

Dunaj, 5. novembra. Poleg predsedstva poslanske zbornice je vsprejel cesar včeraj tudi predsedstvo gospodske zbornice, državnega finančnega ministra Kallaya in zunanjega ministra grofa Goluhowskega v avdienci.

Dunaj, 5. novembra. Ministerski predsednik grof Badeni je izjavil v zasebnem govoru, da je vest o predčasnem zaključenju državnega zbora neresnična.

Sredeo, 5. nov. V včerajšnji seji obramba je odgovarjal ministerski predsednik Stoilov povodom razprave o adresi na razne napade na vlado od strani opozicije. Dejal je, da so razmere napram vsem velevlastim zelo ugodne, posebno še napram Avstriji, ter zelo laskavo govoril o naklonjenosti sultanovi nasproti Bolgarom.

Berolin, 5. novembra. „Ber. Politische Nachrichten“ naznanjajo, da bo vlada preprečila na 12. t. m. napovedani vsenemški shod s tem, da bo odstranila avstrijske poslance in pozvala v to svrhu izvenberolinsko policijo.

Monakovo, 5. novembra. Poslanska zbornica je s 113 proti 14 glasovom vsprejela vojaški zakon. Proti predlogu so glasovali socialni demokratje, kmečka zveza, jeden demokrat in jeden član centra. Govorniki vseh strank so se tekom debate zelo nepovoljno izražali o naraščanju stroškov za pokojnino častnikov. Z veliko večino se je vsprejela resolucija, v kateri se vlada pozivlja na to, da se zmanjša število vpokojenih častnikov.

Madrid, 5. novembra. Iz Havane se poroča, da bodeta avtonomista Bruzon in Vazallo kmalu imenovana prefektom v Havani in Puerto Principe. — General Blanco znova zatrjuje, da se položaj na Kubi vidoma zboljšuje.

Umrli so:

1. novembra. Rudolf Ogrin, delavec sin, 18 mesecev, Vodmat 23, davica.
3. novembra. Marija Rudolf, rudarskega uradnika vdova, 69 let, Mestni trg 10, vodenica.
- V hiralnici:
3. novembra. Marija Burnik, gostija, 71 let, ostarelost.
- V bolnišnici:
1. novembra. Jožef Jenko, gostič, 78 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm.
4	9 zvečer	746,8	2,8	sl. jvzh.	oblačno	
5	7. jutraj	747,0	1,6	sr. jvzh.	oblačno	0,0
	2. popol.	746,5	3,2	sl. vzjv.	"	

Srednja včerajšnja temperatura 3,4°, za 3,4° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. novembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	11 50	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	8 20	Surovo maslo,	85
Ječmen,	6 30	Jajce, jedno,	3
Oves,	6 20	Mleko, liter	10
Ajda,	8 80	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7 20	Telečje	60
Koruza,	6 10	Svinjsko	56
Krompir,	2 50	Koštrunovo	36
Leča, hktl.	12	Piščanec	50
Grah,	13	Golob	16
Fižol,	10	Seno, 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	94	Slama, 100	1 70
Mast,	70	Drva trda, 4 kub. m.	7
Špeh svež,	60	" mehka, 4 " "	4 80

Eksekutivne dražbe.

Lorenca Kunstelja iz Gosteh zemljišča z gospodarskimi potrebščinami (4068 ter 400 in 400 gld.), terjatev 97 gld. 50 kr., dné 9. nov. in 9. dec. v Škofji Loki.

Valentina Sajovica iz Sela zemljišča (6902 gld.) dné 10. nov. (preložitev) v Kamniku.

Jožefa Zupina iz Podkrajja neprem. posestvo (1600 gld.), terjatev 15 gld., dné 10. nov. in 10. dec. v Litiji.

Gjura Živkovića iz Dragoševca nepremak. posestvo (130 gld.) terjatev 130 gld., dné 11. nov. v Metliki.

Josipa Chiautta zemljišče v Dol. Planini (3125 gld.) dné 11. nov. in 11. dec. (preložitev) v Logatcu.

Martina Kastelica zemljišče v Hudem (1550 gld.) dné 11. nov. in 9. dec. Zatičini.

Antona Babiča s Ceste posestvo (2844 gld.) s pritliklami (21 gld. 50 kr.), dné 12. nov. in 17. decemb. v Velikih Laščah.

Antona Pižmohta zemljišče v Brezovici (2755 gld. 95 kr.) dné 12. nov. in 15. dec. v Trebnjem.

Avgrusta Luzerja iz Novega Mesta posestvo (1600 gld.), terjatev 84 gld., dné 12. nov. in 17. decembra (preložitev) v Novem Mestu.

Lorenca Mehliha iz Preserjev nepremakljivo posestvo (3213 gld.), terjatev 187 gld., dné 13. nov. in 11. decembra na Vrhniki.

Jerneja in Marije Golob iz Godiča zemljišče (625 gld.) dné 13. nov. in 14. dec. v Kamniku.

Matije Ladihata polovica zemljišča v Sevnici (66 gld. 47 $\frac{1}{2}$ kr.) dné 13. nov. in 14. dec. v Trebnjem.

Oddá se takoj troje prodajalnic

v prostorni, živahni ulici ob Sv. Jakoba trgu in mostu v Ljubljani, kjer je jako primeren kraj za trgovino z obleko, knjigami, šolskimi potrebščinami, stekleno posodo itd. Hkrati se oddaje tudi eno manjše in eno večje stanovanje.

Več se poizvé v hiši sami v Trubarjevih ulicah št. 2, II. nadstropje. 750 3-1

Križev pot

95 cm visok z okvirom vred je naprodaj za

65 goldinarjev

pri Fr. Toman-u, podobarju in pozlatarju v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 1. 706 6-3

Na Najvišje povelje Nj. e. in kr. apostolskega veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotne namene avstro-ogerske monarhije.

Ta denarna loterija — edina v Avstriji postavno dopuščena — ima 7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 341.684 kron.

Glavni dobitek:

160.000 kron.

Za izplačanje jamči c. kr. loterijska dohodnina.

Žrebanje bo nepreklicljivo 16. decembra 1897.

Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Srečke se dobé pri oddelku za državno loterijo na Dunaju, I., Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštinih, brzojavnih in železničnih uradih, v menjalnicah itd. — Igralni načrti za kupovalce zastoj.

Srečke se razpošiljajo poštine prosto.

Vodstvo c. kr. državne loterije. 722 10-2

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrčki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 23

Priznано najboljše perilno sredstvo!

Lessive-Fenisov lug.

222 2 Patent; J. Plocot, Pariz.

Ohrani perilo, mu daje lepoto; pri pranju ni treba zraven nikakove žajfe, sode, pepela itd. To izvrstno sredstvo za čiščenje ne škoduje ne platnu, ne volni, ne svili ali rokam. Provroca malo truda in je neobhodno potrebno vsakemu gospodinjstvu.

Ta lug osnaži vse na najboljši način!

Lessive-Fenisov lug

zajamčeno brez klora in neškodljiv prodaja v zavojih v Ljubljani:

Gosp. J. Perdan,	Gosp. J. Fabjan,
" M. E. Supan,	" J. Klauer,
" A. Staoul,	" F. Grošel,
" J. Jabačin,	" V. Schiffer,
" A. Sarabon,	" Fr. Stupica,
" Kham in Murnik,	" L. Mauser,
gosp. Kavčič in Lilleg.	682 6-5

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblasti.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolesi krč v želodcu itd. ter je vporabno notranje in zunanje.

V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrčka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zeleno tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedine pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krome, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krome 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštneemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20-20 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 396 30-22

Dunajska borza.

Dné 5. novembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 25 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 10 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	952 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	352 " 75 "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 53 $\frac{1}{2}$ "
Italijanski bankovci	45 " 15 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dné 4. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	160 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " 50 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron	100 " 30 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 75 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 " 50 "
Posojilo goriskega mesta	112 " 50 "
4% kransko deželno posojilo	98 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 50 "
Prijoritete obveznice državne železnice	226 " 90 "
" južne železnice 3%	181 " 40 "
" južne železnice 5%	126 " 25 "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3420 " — "
Akcije trškega Lloyda, 500 gld.	403 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	81 " — "
Splošna avstrijska stavbinska družba	92 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	132 " 75 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 " 75 "
Papirnih rubljev 100	127 " 62 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih papirjev in vestal sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnici.